

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2002 af 9. oktober 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1790/2002 af 8. oktober 2002 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer	3
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1791/2002 af 9. oktober 2002 om godkendelse af den kontrol af overensstemmelse med handelsnormerne for friske frugter og grøntsager, som Marokko foretager inden importen i Det Europæiske Fællesskab	7
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1792/2002 af 9. oktober 2002 om fravigelse af forordning (EF) nr. 449/2001 for så vidt angår ansøgning om forudbetaling af støtte for tomater for produktionsåret 2002/03	9
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1793/2002 af 9. oktober 2002 om fastsættelse for produktionsåret 2001/02 af den anslåede olivenolieproduktion samt af det enhedsbeløb for produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud	11
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1794/2002 af 9. oktober 2002 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1249/2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2366/98 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for produktionsstøtte for olivenolie i produktionsårene 1998/99 til 2003/04	13
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1795/2002 af 9. oktober 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 1623/2000 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer	15
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1796/2002 af 9. oktober 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 1491/2002 om gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger for vin, der er fastsat for regionerne i den yderste periferi ved Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001	19

Indhold (fortsat)	Kommissionens forordning (EF) nr. 1797/2002 af 9. oktober 2002 om fastsættelse af importtold for ris	20
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1798/2002 af 9. oktober 2002 om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet	23
	Domstolen	
	★ Ændringer i Domstolens procesreglement af 17. september 2002	24
	II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
	Kommissionen	
	2002/778/EF:	
	★ Kommissionens beslutning af 9. april 2002 om støtteordning C 74/2001 (ex NN76/2001), som Belgien har gennemført, og om den støtteordning, som Belgien planlægger at gennemføre til fordel for diamantsektoren ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 1345)	25

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1789/2002**af 9. oktober 2002****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. oktober 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. oktober 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. oktober 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	68,3
	096	44,6
	999	56,5
0707 00 05	052	92,6
	999	92,6
0709 90 70	052	82,6
	999	82,6
0805 50 10	052	59,7
	388	64,0
	524	62,2
	528	53,5
	999	59,9
0806 10 10	052	110,3
	064	124,7
	400	208,2
	999	147,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	096	41,3
	388	127,7
	400	59,1
	512	89,3
	804	76,4
	999	78,8
0808 20 50	052	95,3
	999	95,3

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1790/2002**af 8. oktober 2002****om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 173, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 173-177 i forordning (EØF) nr. 2454/93 skal Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i forordningens bilag 26.

- (2) Anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i ovennævnte artikler, på de oplysninger, der er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 173, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fører til fastsættelse af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 173, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fastsættes som angivet i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. oktober 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. oktober 2002.

BILAG

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nye kartofler 0701 90 50	—	—	—	—
1.30	Spiseløg (bortset fra sætteløg) 0703 10 19	18,77	139,43	170,63	11,81
1.40	Hvidløg 0703 20 00	152,88	1 135,68	1 389,78	96,16
1.50	Porrer ex 0703 90 00	80,00	594,28	727,25	50,32
1.60	Blomkål 0704 10 00	55,28	410,65	502,53	34,77
1.80	Hvidkål og rødkål 0704 90 10	41,13	305,53	373,90	25,87
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,33	558,44	38,64
1.100	Kinakål ex 0704 90 90	42,28	314,08	384,35	26,59
1.110	Hovedsalat 0705 11 00	90,36	671,24	821,43	56,84
1.130	Gulerødder ex 0706 10 00	34,84	258,81	316,72	21,91
1.140	Radiser ex 0706 90 90	132,46	983,98	1 204,14	83,32
1.160	Ærter (Pisum sativum) 0708 10 00	409,95	3 045,30	3 726,67	257,86
1.170	Bønner:				
1.170.1	Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter) ex 0708 20 00	95,68	710,76	869,79	60,18

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Bladselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>Dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	100,48	746,42	913,42	63,20
1.230	Kantareller 0709 59 10	1 043,98	7 755,23	9 490,43	656,67
1.240	Sød peber 0709 60 10	99,88	741,94	907,94	62,82
1.270	Søde kartofler, hele, friske (bestemt til menneskeføde) 0714 20 10	102,82	763,81	934,71	64,67
2.10	Spiselige kastanjer (<i>Castanea</i> -arter), friske ex 0802 40 00	176,48	1 310,98	1 604,31	111,01
2.30	Ananas, friske ex 0804 30 00	133,90	994,70	1 217,27	84,23
2.40	Avocadoer, friske ex 0804 40 00	210,38	1 562,82	1 912,49	132,33
2.50	Guvabær og mango, friske ex 0804 50 00	156,38	1 161,69	1 421,62	98,37
2.60	Appelsiner, friske:				
2.60.1	— Blod- og halvblodappelsiner 0805 10 10	45,97	341,49	417,89	28,92
2.60.2	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner 0805 10 30	43,02	319,59	391,10	27,06
2.60.3	— Andre varer 0805 10 50	43,98	326,71	399,80	27,66
2.70	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske:				

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Druer til spisebrug 0806 10 10	—	—	—	—
2.110	Vandmeloner 0807 11 00	44,68	331,91	406,17	28,10
2.120	Meloner (bortset fra vandmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (herunder Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (herunder Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	63,32	470,37	575,61	39,83
2.120.2	— Andre varer ex 0807 19 00	126,69	941,13	1 151,70	79,69
2.140	Pærer				
2.140.1	Pærer — Nashi (Pyrus pyrifolia), Pærer — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	Andre varer ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikoser ex 0809 10 00	149,44	1 110,12	1 358,50	94,00
2.160	Kirsebær 0809 20 95 0809 20 05	596,40	4 430,36	5 421,63	375,14
2.170	Ferskener 0809 30 90	114,50	850,56	1 040,87	72,02
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	114,50	850,56	1 040,87	72,02
2.190	Blommer 0809 40 05	119,27	886,00	1 084,24	75,02
2.200	Jordbær 0810 10 00	131,51	976,92	1 195,50	82,72
2.205	Hindbær 0810 20 10	361,18	2 683,03	3 283,34	227,18

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1791/2002

af 9. oktober 2002

om godkendelse af den kontrol af overensstemmelse med handelsnormerne for friske frugter og grøntsager, som Marokko foretager inden importen i Det Europæiske Fællesskab

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 545/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/2001 af 12. juni 2001 om kontrol af overensstemmelse med handelsnormerne for friske frugter og grøntsager ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2379/2001 ⁽⁴⁾, kan Kommissionen godkende den overensstemmelseskontrol, som tredjelande, der anmoder Kommissionen herom, foretager inden importen i Fællesskabet, såfremt betingelserne i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1148/2001 er overholdt.

(2) De marokkanske myndigheder tilsendte den 2. august 2001 Kommissionen en anmodning om godkendelse af den kontrol, der foretages af EACCE (Établissement autonome de contrôle et de coordination des exportations) under det marokkanske ministerium for landbrug, regionaludvikling, vand- og skovvæsen. Denne anmodning viser, at EACCE råder over det personale, det materiel og de installationer, der er nødvendige for kontrollens gennemførelse, og anvender metoder svarende til dem, der omhandles i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1148/2001, samt at de friske frugter og grøntsager, som eksporteres til Fællesskabet fra Marokko, skal overholde Fællesskabets handelsnormer.

(3) De oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt til Kommissionens tjenestegrene, viser, at importen fra Marokko af friske frugter og grøntsager i perioden 1997-2000 kun i forholdsvis lille grad ikke har været i overensstemmelse med handelsnormerne.

(4) Repræsentanter for den marokkanske kontroltjeneste har i en række år deltaget regelmæssigt i seminarer og uddannelsesaktiviteter, som forskellige medlemsstater har tilrettelagt. De har også lejlighedsvist deltaget i de inter-

nationale aktiviteter, der tager sigte på handels

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

Officiel kontakt, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1148/2001

Ministeriet for Landbrug, Regionaludvikling, Vand- og Skovvæsen
Quartier administratif
Place Abdallah Chefchouani
BP 607
Rabat
Marokko
Tlf. (212-37) 76 36 57/76 05 29
Fax (212-37) 76 33 78
E-post: webmaster@madprm.gov.ma

Kontroltjeneste, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1148/2001

Établissement autonome de contrôle et de coordination des exportations (EACCE)
Angle boulevard Mohamed Smiha/Rue Moulay Mohamed El Baâmrani
Casablanca
Marokko
Tlf. (212-22) 30 51 04/30 51 73/30 50 91/30 51 95
Fax (212-22) 30 51 68
E-post: eacce@eacce.org.ma

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1792/2002

af 9. oktober 2002

om fravigelse af forordning (EF) nr. 449/2001 for så vidt angår ansøgning om forudbetaling af støtte for tomater for produktionsåret 2002/03

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 453/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 12 i Kommissionens forordning (EF) nr. 449/2001 af 2. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår støtteordningen for forarbejdede frugter og grøntsager ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1426/2002 ⁽⁴⁾, fastsættes betingelserne vedrørende de støtteansøgninger, som producentorganisationerne indgiver for tomater, ferskner og pærer til det organ, som er udpeget af medlemsstaten. Ifølge stk. 3 i nævnte artikel kan medlemsstaterne beslutte, at der kan indgives ansøgning om forudbetaling af støtte indtil den 30. september for den samlede mængde tomater, som er leveret til forarbejdning indtil den 15. september.

(2) I artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 449/2001 fastsættes betingelserne for den udbetaling, som medlemsstatens ansvarlige organ foretager af det beløb, som modtageren har ret til på grundlag af sin ansøgning om forudbetaling af støtte, jf. artikel 12, stk. 3. Udbetalingen af dette beløb skal ske mellem den 16. og den 31. oktober.

(3) Det indeværende produktionsår for tomater har navnlig i Italien været præget af usædvanligt dårlige meteorologiske betingelser. Derfor har den råvaremængde, der er blevet leveret til forarbejdning inden fristen den 15. september, været betydeligt lavere end normalt. Derfor vil ansøgningerne om forudbetaling af støtte kun kunne omfatte små mængder. Der er derfor risiko for, at producenterne vil finde sig i en vanskelig situation, fordi de vil modtage en væsentligt lavere støtte end forventet.

(4) For at undgå, at producenterne straffes på grund af disse ekstraordinære omstændigheder, bør det alene for inde

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1793/2002

af 9. oktober 2002

om fastsættelse for produktionsåret 2001/02 af den anslåede olivenolieproduktion samt af det enhedsbeløb for produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af den fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 ⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1639/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 17a, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 5 i forordning nr. 136/66/EØF er det fastsat, at enhedsbeløbet for produktionsstøtten skal nedsættes, når den faktiske produktion overstiger den maksimale garantimængde, der er fastsat i samme artikels stk. 3. Ved vurderingen af den pågældende overskridelse skal der tages hensyn til den anslåede produktion af spiseoliven forarbejdet til olivenolie og udtrykt som olivenolieækvivalenter på grundlag af de relevante koefficienter, som for Spanien er omhandlet i Kommissionens beslutning 2001/650/EF ⁽⁵⁾, ændret ved beslutning 2001/883/EF ⁽⁶⁾, for Grækenland i Kommissionens beslutning 2001/649/EF ⁽⁷⁾, ændret ved beslutning 2001/880/EF ⁽⁸⁾, for Portugal i Kommissionens beslutning 2001/670/EF ⁽⁹⁾, ændret ved beslutning 2001/878/EF ⁽¹⁰⁾, for Frankrig i Kommissionens beslutning 2001/648/EF ⁽¹¹⁾, ændret ved beslutning 2001/879/EF ⁽¹²⁾, og for Italien i Kommissionens beslutning 2001/658/EF ⁽¹³⁾, ændret ved beslutning 2001/884/EF ⁽¹⁴⁾.
- (2) Det fastsættes i artikel 17a i forordning (EØF) nr. 2261/84, at den forventede produktion i det pågældende produktionsår skal bestemmes for at fastsætte det enh

3. For produktionsåret 2001/02 andrager det forskud, der omhandles i artikel 17a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2261/84:

— 57,18 EUR pr. 100 kg for Spanien

— 117,36 EUR pr. 100 kg for Frankrig

— 117,36 EUR pr. 100 kg for Grækenland

— 90,54 EUR pr. 100 kg for Italien

— 117,36 EUR pr. 100 kg for Portugal.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1794/2002

af 9. oktober 2002

om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1249/2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2366/98 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for produktionsstøtte for olivenolie i produktionsårene 1998/99 til 2003/04

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1639/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 19,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1638/98 af 20. juli 1998 om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På grund af indholdsmæssige fejl bør artikel 1, nr. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/2002 ⁽⁶⁾ berigtiges.
- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 1249/2002 foretages følgende berigtigelser:

- 1) I artikel 12a, nr. 1, i forordning (EF) nr. 2366/98 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 affattes indledningen således:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1795/2002**af 9. oktober 2002****om ændring af forordning (EF) nr. 1623/2000 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2528/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 33, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge afsnit III, kapitel II, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 af 25. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1315/2002 ⁽⁴⁾, iværksættes der en støtteordning for destillation af vin til konsumalkohol. Denne ordning blev indført for første gang for produktionsåret 2000/01. På grundlag af erfaringerne fra de to første år bør der foretages ændringer.
- (2) Det er nødvendigt at omdefinere den periode, hvor destillationen kan finde sted, for at tilpasse den til produktionsrytmen for vin i alle producerende medlemsstater. Af samme grund skal der fastsættes en fortløbende periode for indgåelse og godkendelse af destillationskontrakter i stedet for perioder, der er splittet op i to uger, som nu.
- (3) Erfaringen fra de seneste produktionsår har vist, at producenterne i stadig stigende grad lader destillation foretage som lønarbejde, hvilket medfører risiko for forstyrrelser på alkoholmarkedet, da det ikke er muligt at kontrollere, om minimumsopkøbsprisen overholdes. Denne mulighed bør ikke længere tillades generelt, og artikel 65 i forordning (EF) nr. 1623/2000 bør derfor ændres.
- (4) I visse områder inden for Fællesskabet findes der imidlertid nogle særlige produktions- og markedsstrukturer, herunder de destillationsvirksomheder, som er blevet fastsat i EF-lovgivningen i forbindelse med indførelsen af en obligatorisk destillationsordning for biprodukter fra vinfremstilling. Producenterne i vindyrkningszone A, den tyske vindyrkningszone B og i vindyrkningsområderne i Østrig er af disse strukturelle årsager blevet fritaget for denne obligatoriske destillation. For et af disse områder har

2. Den mængde bordvin og vin egnet til fremstilling af bordvin, som hver producent kan indgå kontrakter for, er begrænset til en bestemt procentdel af hans produktion af disse vine, der blev anmeldt i et af de tre sidste produktionsår, inklusive det indeværende produktionsår, hvis den allerede er anmeldt. I et givet produktionsår må producenten ikke ændre det produktionsår, der er valgt som reference for beregningen af denne procentsats. For produktionsåret 2002/03 er procentsatsen fastsat til 25 %.

Den producerede mængde bordvin og vin egnet til fremstilling af bordvin svarer udelukkende til den mængde, der er anført som vin i kolonnen »Bordvin« i produktionsanmeldelsen som omhandlet i tabel C i Kommissionens forordning (EF) nr. 1282/2001 (*).

3. Producenter, der i det indeværende produktionsår har produceret bordvin eller vin egnet til fremstilling af bordvin, kan indgå en eller flere kontrakter eller underskrive en eller flere angivelser som omhandlet i artikel 65. Kontrakten eller angivelsen vedlægges bevis for, at der er stillet en sikkerhed på 5 EUR/hl. Disse kontrakter eller disse angivelser må ikke overdrages.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen senest den 10. januar i det indeværende produktionsår den samlede mængde i de kontrakter eller angivelser, der er forelagt efter artikel 65, stk. 1, for denne destillation i den i stk. 1 omhandlede periode. For produktionsåret 2002/03 udskydes ovennævnte dato dog til den 15. januar.

5. Hvis de mængder, som Kommissionen har fået meddelelse om kontrakter eller angivelser for senest den dag, der er omhandlet i stk. 4, vil eller risikerer at overskride de mængder, som er forenelige med de disponible budgetmidler, eller langt overskrider afsætningsmulighederne for konsumalkohol, fastsætter Kommissionen en fast procentsats for, hvor store mængder der kan accepteres af de mængder vin, der er anført i de meddelte kontrakter eller angivelser. I så fald frigives den i stk. 3 omhandlede sikkerhed for de mængder, der er meddelt, men ikke accepteret.

6. Medlemsstaterne godkender de pågældende kontrakter eller angivelser mellem den 25. januar og den 15. februar

— i deres helhed, hvis Kommissionen ikke har fastsat den i stk. 5 omhandlede procentsats

— for den mængde, der fremkommer efter anvendelsen af procentsatsen, hvis en sådan er fastsat.

For produktionsåret 2002/03 udskydes disse datoer dog til henholdsvis den 1. februar og den 20. februar.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen den således godkendte samlede mængde i kontrakterne senest den 2

Den sekundære støtte udbetales kun til destillationsvirksomheden og kun:

- for en mængde destillater på mindst 100 hl i beholdere med et indhold på mindst 100 hl
- for en periode på mindst seks måneder og højst 12 måneder. Fra den syvende måned kan den destillationsvirksomhed, der ikke har anmodet om det i artikel 66 omhandlede forskud, opsiges kontrakten før tid ved mindst en måned før den valgte dato at give myndighederne meddelelse om den sidste gyldighedsdag.

Den mængde produkter, som destillationsvirksomheden kan indgå oplagringskontrakt for i et produktionsår, er begrænset til den mængde produkter, som den samme destillationsvirksomhed har opnået ved destillation i henhold til dette kapitel i det samme produktionsår eller i et af de to foregående produktionsår.

De destillater, der kan indgås oplagringskontrakt for, er produkter, som destillationsvirksomheden selv har opnået i de i ovenstående afsnit nævnte produktionsår eller eventuelt i tidligere produktionsår.

For den oplagrede mængde destillater kan der tillades en tolerance på 0,2 % pr. måned beregnet i forhold til alkoholindholdet. Hvis procentsatsen ikke overskrides, er støtten stadig skyldig; ved overskridelse falder støtten bort.

Støtteansøgningen skal indgives til myndighederne senest seks måneder efter afslutningen af oplagringsperioden. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelserne herfor.

Myndighederne udbetaler den sekundære støtte senest tre måneder fra dagen for indgivelsen af støtteansøgningen.

3. Destillater, hvortil der er ydet støtte efter denne artikel, kan ikke siden opkøbes af de offentlige myndigheder. Hvis destillationsvirksomheden alligevel ønsker at sælge sin alkohol til de offentlige myndigheder, skal den pågældende støtte først betales tilbage.

Uanset første afsnit berøres offentlige myndigheder, der har et program for salg af alkohol, som ikke griber ind i de traditionelle anvendelsesformål, f.eks. et landbrugsmiljøprogram for salg af alkohol som brændstof, ikke af nævnte afsnit for de mængder alkohol, som sælges i forbindelse med et sådant program.

2) I artikel 65 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. De i stk. 1 omhandlede producenter, der selv råder over en destillationsvirksomhed, og som har til hensigt at foretage destillationen som

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1796/2002

af 9. oktober 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 1491/2002 om gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger for vin, der er fastsat for regionerne i den yderste periferi ved Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1600/92 (Poseima) ⁽¹⁾, særlig artikel 34, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 31 i forordning (EF) nr. 1453/2001 blev der indført en ny støtte for lagring af vinen »verdelho« på Azorerne.
- (2) Ifølge artikel 11, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1491/2002 ⁽²⁾ skal ansøgninger om støtte til lagring indgives til de relevante organer senest den 30. september 2002.
- (3) For at gøre det muligt for de portugisiske myndigheder at få vedtaget de nationale forvaltningsakter, der er nødvendige af hensyn til støtteordningens forvaltning, bør den portugisiske anmodning om at få forlænget den fastsatte frist imødekommes som en undtagelse ene og

alene for produktionsåret 2001/02, så fristen forlænges indtil den 15. november 2002.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1491/2002 affattes således:

»1. For produktionsåret 2001/02 indgives de støtteansøgninger, der er omhandlet i artikel 2, til de relevante organer senest den 30. september 2002, mens de støtteansøgninger, der er omhandlet i artikel 4, indgives senest den 15. november 2002.«

Artikel 2

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1797/2002
af 9. oktober 2002
om fastsættelse af importtold for ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1503/96 af 29. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt angår importtold for ris ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1298/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 11 i forordning (EF) nr. 3072/95 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif. For de produkter, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, på importtidspunktet, forhøjet med en vis procent, alt efter om det drejer sig om afskallet eller sleben ris og med fradrag af importprisen, for så vidt denne sats ikke overstiger satserne i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for dette produkt.

- (3) I forordning (EF) nr. 1503/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 3072/95, for så vidt angår importtold for ris.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering fra den referencekilde, der er fastsat i artikel 5 til forordning (EF) nr. 1503/96 i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1503/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilagene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FOR

BILAG I

Fastsættelse af importtolden for ris og brudris

(EUR/t)

KN-kode	Importtold ⁽²⁾				
	Tredjelande (undtagen AVS-stater og Bangladesh) ⁽³⁾	AVS-stater ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati Indien og Pakistan ⁽⁶⁾	Egypten ⁽⁸⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	88			

BILAG II

Beregning af importtolden for ris

	Uafskallet	Indica-arter		Japonica-arter		Brudris
		Afskallet	Sleben	Afskallet	Sleben	
1. Importtold (EUR/ton)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Beregningselementer						
a) Pris cif ARAG (EUR/ton)	—	221,52	228,23	265,31	286,50	—
b) Pris fob (EUR/ton)	—	—	—	234,70	255,89	—
c) Skibsfragt (EUR/ton)	—	—	—	30,61	30,61	—
d) Kilde	—	USDA og operatører	USDA og operatører	Operatører	Operatører	—

(¹) Told ifølge den fælles toltarif.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1798/2002**af 9. oktober 2002****om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 936/97 af 27. maj 1997 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøff elkød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1524/2002 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 936/97 fastsætter betingelserne for licensansøgninger og udstedelse af importlicenser for kød som omhandlet i samme forordnings artikel 2, litra f).
- (2) I artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97 fastsættes det, at der i perioden 1. juli 2002 til 30. juni 2003 kan importeres 11 500 t fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet med oprindelse i og fra USA og Canada på særlige betingelser.

- (3) Det skal bemærkes, at de licenser, der er fastsat ved denne forordning, dog kun kan anvendes i hele deres gyldighedsperiode med forbehold af de bestående ordninger på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De mængder, som der er søgt om gennem importlicensansøgninger indgivet i perioden 1. til 5. oktober 2002 vedrørende fersk, kølet og frosset oksekød af høj kvalitet som omhandlet i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97, imødekommes fuldstændigt.

2. Der kan i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 936/97 i løbet af de fem første dage af november 2002 indgives licensansøgninger for 4 461,279 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. oktober 2002.

DOMSTOLEN

ÆNDRINGER I DOMSTOLENS PROCESREGLEMENT af 17. september 2002

DOMSTOLEN HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 245, stk. 3,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 160, stk. 3,

under henvisning til protokollen vedrørende statuten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol, særlig artikel 55, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 20 i protokollen vedrørende statuten for De Europæiske Fællesskabers Domstol, som ændret ved Rådets afgørelse 2002/623/EF ⁽¹⁾, gør det muligt for tredjelande at deltage i præjudicielle sager for Domstolen, når der er indgået en aftale med et eller flere tredjelande vedrørende et nærmere bestemt sagsområde, og aftalen indeholder en bestemmelse om deres deltagelse i tilfælde, hvor en ret i en medlemsstat har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål, der vedrører aftalens anvendelsesområde.
- (2) Der bør fastsættes regler om brug af sprog, når et tredjeland deltager i en sådan præjudiciel sag,

efter Rådets enstemmige godkendelse den 12. juli 2002 —

FASTSAT FØLGENDE ÆNDRINGER I SIT PROCESREGLEMENT:

Artikel 1

1. I artikel 29, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:
»Tredjelande, som deltager i en præjudiciel sag i henhold til EF-statuttens artikel 20, sidste stykke, kan få tilladelse til at anvende et andet af de i stk. 1 nævnte sprog end processproget. Denne bestemmelse finder anvendelse på såvel skriftlige som mundtlige indlæg. Justitssekretæren foranlediger indlæggene oversat til processproget.«
2. I artikel 104, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:
»Når et tredjeland har ret til at deltage i en præjudiciel sag i henhold til EF-statuttens artikel 20, sidste stykke, tilstilles afgørelsen fra den nationale ret det pågældende tredjeland i den originale affattelse, der skal være vedlagt en oversættelse til et af de sprog, der er nævnt i artikel 29, stk. 1, efter det pågældende tredjelands eget valg.«

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. april 2002

om støtteordning C 74/2001 (ex NN76/2001), som Belgien har gennemført, og om den støtteordning, som Belgien planlægger at gennemføre til fordel for diamantsektoren

(meddelt under nummer K(2002) 1345)

(Kun den nederlandske og den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2002/778/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

i betragtning af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til ovennævnte artikler ⁽¹⁾, samt i betragtning af disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

- (1) I juli 1999 modtog Kommissionen en klage fra sammenslutningen af forhandlere af rådiamanter vedrørende den interne udligningsfond for diamantsektoren, i det følgende benævnt »udligningsfonden«. I anledning af denne klage bad Kommissionen Belgien om yderligere oplysninger ved brev af 15. november 1999 (D/64713). Ved brev af 6. december 1999 (indgået samme dag under nr. A/39442) bad Belgien om udsættelse til den 31. januar 2000 med hensyn til indsendelse af oplysningerne, hvilket Kommissionen accepterede ved brev af 8. december 1999 (D/65127). Ved brev af 27. januar 2000 (indgået den 28. januar 2000 under nr. A/30751) bad Belgien om en yderligere udsættelse til den 29. februar 2000. Belgien indsendte nærmere oplysninger ved brev af 28. februar 2000 (indgået den 1. marts 2000 under nr. A/31802). Der foregik en drøftelse mellem Belgien og Kommissionen den 3. februar 2000; en anden

- (3) Under drøftelserne den 25. april 2000 forpligtede Belgien sig til at søge de udbetalte beløb tilbagebetalt fra Lens Diamond Industries NV, den eneste støttemodtager, der havde modtaget over 100 000 EUR. Ved brev af 8. august 2000 (D/54231) anmodede Kommissionen om en skriftlig bekræftelse af dette tilsagn og nærmere oplysninger om tilbagesøgningsprocedurerne. Ved brev af 28. august 2000 (indgået den 29. august 2000 under nr. A/37035) anmodede Belgien om udsættelse til den 30. september 2000 med hensyn til indsendelse af de ønskede oplysninger, hvilket Kommissionen accepterede ved brev af 31. august 2000 (D/54503). Belgien indsendte oplysningerne ved brev af 2. oktober 2000 (indgået den 6. oktober 2000 under nr. A/38191). Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved brev af 11. oktober 2000 (D/55155) og erindrede Belgien om denne anmodning ved brev af 29. november 2000 (D/55935). Belgien svarede ved brev af 11. december 2000 (indgået den 13. december 2000 under nr. A/40511). Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger med hensyn til forløbet af tilbagesøgningsproceduren ved brev af 18. januar 2001 (D/50188), 26. marts 2001 (D/51276), 17. maj 2001 (D/52040) og 29. juni 2001 (D/52666). Det advokatkontor, som repræsenterer Belgien, svarede ved brev af 9. april 2001 (indgået den 10. april 2001 under nr. A/32970) og af 12. juli 2001 (indgået samme dag under nr. A/35663). Belgien bekræftede oplysningerne i sidstnævnte brev ved brev af 24. juli 2001 (indgået den 26. juli 2001 under nr. A/36056). Belgien og det advokatkontor, der repræsenterer Belgien, meddelte uformelt Kommissionen, at det er hensigten at indføre en ny ordning til afløsning af den annullerede ordning. Ved brev af 31. oktober 2001 (indgået den 5. november 2001 under nr. A/38610) bekræftede Belgien disse oplysninger.
- (4) Ved brev af 17. oktober 2001 meddelte Kommissionen Belgien sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til støtteforanstaltningen. Belgien svarede ved brev af 30. november 2001 (indgået den 4. december 2001 under nr. SG(A/13215). Beslutningen blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen har opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende foranstaltning.
- (5) Kommissionen har kun modtaget bemærkninger til denne sag fra den klager, der indbragte sagen (brev af 17. januar 2002, indgået under nr. A/30398) og fra selve udligningsfonden (brev af 17. januar 2002, indgået under nr. A/30353). Ved brev af 24. januar 2002 (D/50280) send

Ved transaktion forstås enhver aftale, som tager sigte på at skabe en værditilvækst i forbindelse med salg af diamanter, såvel på det nationale marked som på eksportmarkedet ⁽⁶⁾. Afgiftens størrelse blev fra 1. april 1999 fastsat til 0,08 %. Fra og med den 1. april 2000 skulle afgiften forhøjes til 0,10 %. Afgifterne for 1999 blev vurderet til 313 125 000 BEF (7,76 mio. EUR) ⁽⁷⁾.

- (9) De opkrævede beløb blev brugt til at udbetale udligningstilskud til arbejdsgivere, der ansætter personale inden for diamanthandling (kløvning, slibning, polering, reparation og savning af diamanter). Tilskuddene blev fastsat af et styrelsesråd og var begrænset til størrelsen af arbejdsgiverbidraget i den generelle socialsikringsordning. I praksis dækkede tilskuddene kun delvis disse arbejdsgiverafgifter. Arbejdsgiverne fik ret til disse tilskud fra og med den 1. juli 1999. Ifølge Belgien udgjorde tilskuddene dengang 33 % af den samlede lønsum; de udgjorde i gennemsnit 1,2 %, svingende fra 0,5 % til 3 %, af de samlede produktionsomkostninger. Ordningen skulle have en degressiv karakter: Hvis den blev en succes, ville antallet af arbejdstagere stige, hvorved tilskudsbeløbet pr. arbejdstager ville falde. Belgien er af den opfattelse, at alle begunstigede virksomheder undtagen én falder ind under fællesskabsdefinitionen af små og mellemstore virksomheder.
- (10) Ved resolution af 13. marts 2000 annullerede statsrådet foranstaltningen fra 1999. Der blev i alt udbetalt 172 254 892 BEF (4,27 mio. EUR) i udligningstilskud. Det var kun i tilfældet Lens Diamond Industries NV, at beløbet oversteg 100 000 EUR, nemlig [...] ^(*). I mellemtiden har Belgien forpligtet sig til at overholde de minimis-reglen ⁽⁸⁾ (i det følgende benævnt »de minimis-forordningen«) for så vidt angår anvendelsen af den annullerede ordning.
- (11) Da Belgien underrettede Kommissionen om den ordning, der skulle afløse den annullerede ordning, var drøftelserne om alle aspekterne af denne nye ordning endnu ikke afsluttet, men som helhed adskiller den nye ordning sig næppe fra den oprindelige ordning. Det beløb, der skal opkræves, ville ligeledes blive fastsat til 0,10 %, og grundlaget og fastsættelsen af godtgørelserne ville heller ikke blive ændret. Ordningen træder først i kraft i første eller andet kvartal 2002. Dens gyldighed er i princippet ubegrænset. Det skal bemærkes, at Belgien ikke har forpligtet sig til at overholde de minimis-forordningen for

- (16) Endvidere gør Belgien gældende, at diamantfondens midler ikke udgør statsmidler, således som det kræves i definitionen af statsstøtte i artikel 87, stk. 1, jf. dommen i sagen PreussenElektra⁽⁹⁾. Der er ikke tale om overførsel af statsmidler, forhandlerens bidrag erstatter arbejdsgiverbidragene. For staten er den budgetmæssige virkning neutral. Det forhold, at bidragene opkræves på grundlag af lovbestemmelser, påvirker ikke dette ræsonnement.
- (17) For det tredje anfører Belgien, at ordningen kun indebærer en styrkelse af solidaritetsmekanismen, således som dette er tilfældet i ethvert socialsikringssystem. I denne forbindelse betales arbejdsgiverbidragene til den sociale sikkerhed imidlertid ikke mere af arbejdsgiverne i industrien, men af hele diamantsektoren, herunder diamanthandlerne. Bortset fra denne ændring af solidaritetsmekanismen er der ingen andre ændringer af systemet. Dette argument bekræftes af det forhold, at en samarbejdende socialsikringsorganisation kan påtage sig at opkræve udligningsafgifterne. Ordningen i diamantsektoren kan sammenlignes med et sektorspecifikt socialsikringssystem i lighed med andre specifikke systemer, f.eks. for søfolk.
- (18) Belgien tilføjer, at foranstaltningen ikke har nogen indvirkning på samhandelen mellem medlemsstater. Antwerpens situation er meget specifik. Byen rummer det vigtigste center for handel med rådiamanter i EU⁽¹⁰⁾. Det anslås, at Antwerpen tegner sig for 80 % af handelen med rådiamanter i Det Europæiske Fællesskab. Knap 0,1 % af de rådiamanter, der forhandles i Antwerpen, går til andre medlemsstater for at blive forarbejdet dér. Den årlige værdi af de rådiamanter, der forarbejdes i Belgien, udgør ca. 500 mio. USD.
- (19) Der er ikke tale om konkurrencefordrejning for så vidt angår forhandlere af rådiamanter. Udlignings-tilskuddene vedrører kun den industrielle aktivitet. De har ingen negative virkninger for forhandlerne. Endvidere medfører tilskuddene en reduktion i omkostningerne for forarbejdede diamanter, som forhandlerne ligeledes har fordel af. Belgien har fremlagt en foreløbig rapport, som viser en positiv virkning for hele diamantindustrien i Antwerpen.
- (20) Belgien henviser også til sagen »Künstlersozialversicherung« (socialsikring for kunstnere)⁽¹¹⁾, der på visse punkter ligner foranstaltningen i diamantsektoren. I denne sag blev det konstateret, at forlag og pressebureauer er forpligtet til at betale et bidrag til bestemte forsikringer for kunstnere og journalister. Kommissionen har sat spørgsmålstegn ved foranstaltningen, fordi den førte til en dobbelt beskatning. Den har aldrig påberåbt sig anvendeligheden af statsstøttereglerne, om end Tyskland ligeledes bidrager til systemet af egne midler.
- (21) Belgien har fremlagt en analyse udarbejdet af et økonomisk undersøgelsesbureau. Denne rapport beskriver i første omgang konkurrenterne inden og uden for Det Europæiske Fællesskab. Diamantvirksomhederne i Nederlandene har ifølge rapport

- (23) For det tredje indeholder rapporten en analyse af afgiftens følger for forhandlerne. Det konkluderes, at afgiften ikke fører til diskrimination af de »blandede« forhandlere til fordel for de »rene« forhandlere, fordi ingen forhandler forventes at anvende indtægterne fra andre aktiviteter til at afbøde virkningen af afgiften. Dette ræsonnement indebærer ligeledes, at det ikke må forventes, at de priser, forhandlerne har fastsat, påvirkes af de tilskud, de modtager i kraft af deres industrielle aktiviteter. Derudover udgør tilskuddene kun en ringe del af den samlede pris (ca. 1,2 % af de samlede omkostninger) og af bidragene, ligesom tilskuddene angår den samme diamantproduktionskæde, hvilket reducerer nettovirkningen.
- (24) Rapporten slutter med to generelle bemærkninger. For det første skulle foranstaltningen kunne ses som en korrektion, der skal råde bod på et markedssviigt. Diamanthandelen begunstiges af de »eksternaliteter«, der følger med diamantindustriens tilstedeværelse. Foranstaltningen fører til en »internalisering af disse eksternaliteter«. Den anden generelle bemærkning går ud på, at arbejdsomkostningerne i Belgien er høje, og at skatte- og socialbidragssystemet medfører fordrejninger. Ifølge rapporten tjener foranstaltningen kun til at rydde sådanne fordrejninger af vejen.

V. VURDERING AF STØTTEFORANSTALTNINGEN

V.1. Støtteforanstaltninger i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1

Statsmidler og dommen i sagen PreussenElektra

- (25) De opkrævede beløb må betragtes som statsmidler. Foranstaltningen består af en skattelignende afgift. Midlernes størrelse og formål fastlægges i henhold til belgisk lovgivning. Domstolen har i forskellige domme fastslået, at skattelignende afgifter kan udgøre statsstøtte⁽¹²⁾. Kommissionen er af den opfattelse, at dommen i sag C-379/98 (PreussenElektra⁽¹³⁾) ikke finder anvendelse på de pågældende forhold og omstændigheder. Diamantvirksomhederne modtager under ingen omstændigheder tilskuddene direkte fra de bidragydende virksomheder. Lovgivningen indeholder ingen bestemmelser om en minimumspris for det pågældende produkt, således som det var tilfældet i sagen Preussen-Elektra. I forbindelse med udligningsfonden drejer det sig om en »traditionel« skattelignende afgift, fastsat ved lov og administreret af en ved samme lov oprettet fond, mens beløbene fra denne skattelignende afgift opkræves og godtgørelserne udbetales af den fond, der

foranstaltning delvis tilsigter at fritage virksomhederne for byrder, der følger af en normal anvendelse af det almindelige sociale forsorgssystem, når undtagelsen ikke berettiges ved systemets karakter eller opbygning ⁽¹⁴⁾. Udligningstilskuddene udgør en sådan fritagelse til fordel for virksomhederne i den belgiske diamantindustri og, for så vidt angår den gamle ordning, især Lens Diamond Industries NV. Arbejdsgiverne i diamantsektoren i andre medlemsstater og arbejdsgiverne i andre industrigrene i Belgien kan ikke få fordel af en lignende godtgørelse af deres sociale udgifter. I det belgiske sociale system bidrager arbejdsgiverne med et fast beløb til finansieringen af deres arbejdstageres sociale sikkerhed. Foranstaltningen skaber en selektiv undtagelse uden for det generelle system for arbejdsgiverne i diamantsektoren. Resultatet er en fordejlning af konkurrencen til fordel for sidstnævnte. Argumentet om, at det specifikke system styrker solidariteten inden for diamantsektoren, ændrer intet ved denne konklusion. Belgien anser selv ordningen for en specifik tilpasning til diamantsektoren og henviser til de specifikke omstændigheder for denne sektor, som har fået Belgien til at træffe de pågældende foranstaltninger. Dette bekræfter, at foranstaltningen ikke berettiges ved det belgiske sociale systems karakter eller opbygning. Således har Domstolen i sagen Maribel bis/ter-ordningen fastslået, at en ordning, som forfølger en beskæftigelsespolitik med midler, der alene giver de pågældende virksomheder, som henhører under bestemte erhvervssektorer, en direkte fordel med hensyn til deres konkurrencemæssige stilling, ikke er begrundet i karakteren og opbygningen af den i Belgien gældende sociale sikringsordning ⁽¹⁵⁾.

- (27) For så vidt angår Belgiens bemærkning om, at der eksisterer andre sektorspecifikke socialsikringsordninger, herunder især ordningen for søfolk, skal det bemærkes, at Kommissionen i EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren har præciseret begrebet statsstøtte i denne sammenhæng og under hensyntagen til de meget specifikke karakteristika i denne sektor betingelserne for, at en sådan støtte kan anses for forenelig med fællesmarkedet ⁽¹⁶⁾.
- (28) Statsrådets annullering af ordningen betyder, at administrationsorganet for udligningsfonden ikke længere har beføjelse til at udøve administrative opgaver. Arbejdsministeren har overtaget den foreløbige administration af de disponible finansielle midler. Til det formål har han udpeget personer, der kontrolleres af en gruppe likvidatorer. Annulleringen har også fjernet grundlaget for betalinger til og fra fonden. Som følge heraf er fonden blevet impliceret i en række juridiske procedurer om tilbagesøgning af uberettigede betalinger. Likvidatorgruppen har imidlertid truffet principbeslutning om først at tilbagesøge tilskuddene og tilbagebetale bidragene, når der er truffet en første principafgørelse med hensyn til disse procedurer. Kommissionen konkluderer her

- (30) Kommissionen kan ikke følge argumentet om, at diamantvirksomhederne i Nederlandene og Tyskland ikke skulle konkurrere med de belgiske virksomheder. Der består rent faktisk konkurrence: Det må forventes, at det lokale klientel (lokale juvelerer, engroshandelen i smykke-sektoren osv.) foretager en analyse af kvalitets-/prisforholdet for de »lokale« diamanter sammenholdt med kvalitets-/prisforholdet for den belgiske eksport. Man må endog gå ud fra, at turister stimulerer konkurrencen, for så vidt som diamantcentrene er kendt i hele verden. Således sælger nogle virksomheder i Amsterdam en væsentlig del af deres produkt til amerikanere, der allerede kender virksomhedernes omdømme. Kunden har allerede taget højde for konkurrencen med Antwerpen ved valget af rejse.
- (31) Endvidere befinder de belgiske diamantvirksomheder sig som helhed i samme markedssegment som deres europæiske konkurrenter. Antwerpen har allerede mistet en betydelig markedsandel til virksomheder i lavtlønslande. De belgiske virksomheder vil i stadig højere grad være tvunget til at styrke deres stilling inden for højkvalitetssegmentet. Det er netop det segment, hvor forskellige nederlandske (og sandsynligvis også tyske) virksomheder er aktive. Bemærkningen fra det økonomiske analysekontor, som Belgien har engageret, om, at der skal skelnes mellem de belgiske virksomheder, der er specialiseret i »storstillede« aktiviteter, og de virksomheder i andre medlemsstater, der skulle have »mindre« aktiviteter, holder ikke stik⁽¹⁸⁾. Det drejer sig om det samme produktmarked⁽¹⁹⁾.
- (32) Selv om den første konsekvens af tilskuddene er en reduktion af arbejdsomkostningerne, kan det ikke udelukkes, at de også styrker de støttemodtagende virksomheders stilling på input-markederne, herunder især markedet for rådiamanter. Virksomheden De Beers indtager en særdeles stærk stilling på det marked. For hele Europa tillader den kun omkring 40 »inspektører«, som er etableret i Antwerpen, at sælge rådiamanter. Det er almindeligt, at rådiamanter er genstand for flere på hinanden følgende transaktioner, før de forarbejdes. De samme belgiske, nederlandske, tyske osv. virksomheder møder således hinanden på dette marked.
- (33) Kommissionen er enig med konklusionerne i rapporten fra det økonomiske analysekontor, hvori det hedder (s. 2), at »tallene vedrørende handelen skal fortolkes med stor forsigtighed og kan ikke levere noget afgørende bevis«. Der kan nemlig sættes spørgsmålstegn ved de perioder, der er taget i betragtning, de frister, der formentlig vil være nødvendige for at konstatere virkningerne af foranstaltningen, og en hel række andre faktorer, der kan have indvirkning på de fremlagte oplysninger. Endvidere må omfanget af diamantindustrien uden for Belgien og inden for fællesmarkedet ikke undervurderes. Ud fra de oplysninger, som Belgien har indsendt, kan det f.eks. beregnes, at den procentvise andel af diamantarbejdere i Det Europæiske Fællesskab og uden for Belgien udgør ca. 7-10 % af det samlede tal⁽²⁰⁾.
- (34

Sammenligning med »Künstlersozialversicherung«

- (37) Den overtrædelsessag, som Domstolen har behandlet i sag C-68/99, har en begrænset rækkevidde, således som det understreges i dommens præmis 14, og påvirker ikke Kommissionens analyse af de pågældende foranstaltninger på baggrund af statsstøttereglerne. Mangelen på en sådan analyse fra Kommissionens side påvirker under ingen omstændigheder dens analyse af udligningsfonden for diamantsektoren.

V.2. Støttens forenelighed med fællesmarkedet

- (38) Den støtte, der er ydet på grundlag af den gamle ordning, og som skal ydes på grundlag af den påtænkte ordning, reducerer de støttemodtagende virksomheders løbende udgifter uden nogen forbindelse med støtteberettigede investeringsomkostninger eller skabelse af arbejdspladser. Kommissionen anser derfor denne støtte for driftsstøtte.
- (39) Kommissionen skal kontrollere, om støtten er forenelig med EF-traktaten. Den har derfor undersøgt, om undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, finder anvendelse. Undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 2, finder ikke anvendelse, fordi de pågældende foranstaltninger a) ikke er støtte af social karakter til enkelte forbrugere, b) ikke har til formål at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, og c) ikke er nødvendige for at opveje de økonomiske ulemper, som Tysklands deling har forårsaget. Undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), b) og d), finder lige så lidt anvendelse, for der er ikke tale om støtteforanstaltninger til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, og heller ikke om støtteforanstaltninger, der kan fremme virkeliggørelsen af et projekt af fælleseuropæisk interesse, eller støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven.
- (40) Belgien har heller ikke forsøgt at begrunde støtten ud fra en af ovennævnte bestemmelser.
- (41) Anden del af undtagelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), nemlig støtte til fremme af udviklingen af visse økonomiske regioner, finder lige så lidt anvendelse, idet støtten ikke er beregnet til initialinvesteringer eller til skabelse af arbejdspladser i en region, hvor virksomhederne kan få fordel af en sådan støtte. Der ydes heller ikke støtte til virksomheder i en fjerntliggende region. Første del af denne undtagelse, nemlig støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, finder heller ikke anvendelse. For det første er støtten ikke beregnet til forskning og udvikling, miljøformål eller investeringer foretaget af små eller mellemstore virksomheder. For det andet er støtten beregnet som sektoral beskæftigelsesstøtte, men de betingelser, hvorunder Kommissionen kan anse en sådan støtte for forenelig med fællesmarkedet, er ikke til stede. Såvel i retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte⁽²¹⁾ som i Kommissionens meddelelse om kontrol med statsstøtte og nedsættelse af arbejdskraftomkostningerne

- (42) Eftersom ingen af undtagelsesbestemmelserne i artikel 87 finder anvendelse, er den annullerede foranstaltning og den påtænkte foranstaltning — for så vidt som Belgien ikke overholder betingelserne i de minimis-forordningen — uforenelige med fællesmarkedet.
- (43) Tilbagesøgning af den uforenelige og ulovlige støtte er en forpligtelse, som er pålagt Kommissionen ved Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²³⁾. Denne foranstaltning er nødvendig for at genskabe den tidligere situation og ophæve alle økonomiske fordele, som støttemodtageren har nydt som følge af den uberettigede støtte, fra den dato, hvor støtten blev tildelt. Støtten skal tilbagebetales omgående og i overensstemmelse med gældende procedurer i belgisk ret, forudsat at disse procedurer giver mulighed for en omgående og effektiv gennemførelse. Det beløb, der skal tilbagebetales, indeholder renter fra den dato, hvor støtten blev stillet til rådighed, og indtil den betales tilbage. Renten beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes til beregning af støtteækvivalenten inden for rammerne af regionalstøtteordninger.

VI. KONKLUSION

- (44) De tilskud til de belgiske diamantvirksomheder, der er ydet af den interne udligningsfond for diamantsektoren, som er oprettet ved den annullerede ordning, nemlig støtten til fordel for Lens Diamond Industries NV, og de tilskud, der ydes af udligningsfonden, således som det er fastsat af Belgien, udgør statsstøtteforanstaltninger i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, for så vidt som Belgien ikke overholder betingelserne i de minimis-forordningen.
- (45) Kommissionen konstaterer, at Belgien på ulovlig vis har gennemført støtteforanstaltningen fra 1999 i strid med traktatens artikel 88, stk. 3. Det forhold, at foranstaltningen er annulleret af statsrådet, ændrer intet ved denne konklusion.
- (46) Tilskuddene til diamantvirksomhederne på grundlag af den annullerede foranstaltning og den foreslåede foranstaltning skal anses for driftsstøtte, for så vidt som Belgien ikke overholder betingelserne i de minimis-forordningen. Eftersom ingen af undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 2 og 3, finder anvendelse, er støtteforanstaltningerne uforenelige med fællesmarkedet.
- (47) Den ulovlige støtte skal kræves tilbagebetalt fra støttemodtagerne —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For så vidt som betingelserne i Kommissionens forordning om de minimis-støtte ikke overholdes, er den af Belgien gennemførte støtteforanstaltning til fordel for diamantvirksomhederne samt den støtteforanstaltning, som Belgien påtænker at gennemføre til fordel for diamantvirksomhederne, uforenelige med fællesmarkedet.

Artikel 2

<

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2002.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen
